

да не мыслиме отъ днесъ за утре какво ще идеме, и каквы по скжпы дрехы ще направиме. Богъ заповѣдка намъ да искаме само царство небесное и неговатъ правдъ, а другите тѣлесны потребности, той самъ ще ни ги даде безъ да ги искаме. О наша глѣпость! Сѣкой день тзрпиме различни бѣды на този свѣтъ, една страна отъ челоуѣцы, друга страна отъ дѣвола, но пакъ се за тѣлото сѧ грижиме и за свѣтовныте работы, които скоро ще преминатъ като сѣнка: а за дѣшатъ, коато е безсмертна и безкрайна, никакъ не сѧ грижиме. А то защо? защото нашата свѣтлина (ума) станала темнота.

ПОУЧЕНІЕ.

Христїане братїа, вы сички чѣхте колко ни возбранава христосъ да не сѧ грижиме много за свѣтовныте работы, и колко ны увѣрава чи той дава намъ сичките потребности. За тѣй трѣбъ да оставиме свѣтовното ненаситно желанїе, да живѣеме чисто и праведно, и да имаме любовь помеждѣ си, да сѧ обычаеме както чы обыкна христосъ и предаде себе си на смерть за насъ. О какво зло време е сега: защото нѣма междѣ насъ любовь и согласїе! кажете ми, въ кого има сего милость и любовь, и кой е дето иска да претзрпн мѣжъ за другиго? нѣма, нѣма никой „нѣсть творѣй благое, нѣсть до единого“ вси уклонишасѧ и непотребни быша.“ Ето синца сме сѧ предали на зависть, карестъ и на зло, синца сме паднали въ разны тѣлесны сладострастїа (терекилацы). Кѣпѣваме и продаваме сѧ клѣтвѣж и лъжа. Синца сме лѣкаки, синца сребролюбиви и грѣшни. За тѣй и богъ предава насъ въ различни бѣды и пѣща на насъ; страхъ, гладъ, болестъ и напраснъ смерть заради нашыте тешки грѣхове. Но знайте чи ако сѧ оставиме нїе отъ нашыте злины сѧсъ се сзрце, и ако сѧ обзрнеме на покаанїе, то и богъ ще сѧ умилостиви за насъ, и ще ны сподоби да влезнеме въ онаа небесна радость, гдѣто ще сѧ веселиме сѧсъ свѣтїите и ще вѣдеме тамо сѧ господѧ нашего Исуса Христа, емѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.